

Sygn. akt I Ns 2416/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Szymański

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2015 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku E. K.

z udziałem R. S.

o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

postanawia:

I. zezwolić E. K. na złożenie do depozytu sądowego na rachunek depozytowy Ministra Finansów pieniędzy w kwocie 8688,20 zł (osiem tysięcy sześćset osiemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy), stanowiącej część spłaty zasądzonej od E. K. na rzecz R. S. postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w W. I Wydział Cywilny z dnia 7 maja 2014 r. sygnatura akt I Ns 861/12, ustalając, że przedmiot świadczenia ma zostać wydany R. S. w każdym czasie;

II. zasądzić od R. S. na rzecz E. K. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem kosztów postępowania.

.

SSR Paweł Szymański

UZASADNIENIE

E. K. złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na złożenia do depozytu sądowego kwoty 8688,20 zł. W uzasadnieniu podniosła, że suma ta wynika z orzeczenia sądu o dziale spadku i stanowi spłatę zasądzoną od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania o dział spadku oraz niniejszego postępowania R. S. i pomniejszoną o kwotę przyznanych R. S. od wnioskodawczyni kosztów postępowania apelacyjnego oraz kosztów przekazu pieniężnego oraz jego zwrotu. Wnioskodawczyni wywodziła, że nie może spełnić świadczenia do rąk R. S., albowiem odmówił on przyjęcia przedmiotu świadczenia.

Sąd zważył, co następuje.

Wniosek okazał się zasadny.

W myśl art. 467 k.c. dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego, jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela; jeżeli wierzyciel nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych ani przedstawiciela uprawnionego do przyjęcia świadczenia; jeżeli powstał spór, kto jest wierzycielem oraz jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione.

Zgodnie z treścią art. 6931 k.p.c. w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione. Sąd w tym postępowaniu nie bada zatem, czy złożenie do depozytu jest rzeczywiście uzasadnione pod względem materialnoprawnym. Badaniu nie podlega zatem to, czy strony postępowania faktycznie są względem siebie wierzycielem i dłużnikiem, np. z tytułu umowy pożyczki i nie może rozstrzygać żadnych sporów w tym przedmiocie ani prowadzić postępowania dowodowego. Kognicja sądu w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego jest ograniczona do oceny, czy przedstawione przez wnioskodawcę okoliczności - przy założeniu ich prawdziwości - odpowiadają przesłankom złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, określonym w przepisach bezwzględnie obowiązujących.

Przenosząc powyższe założenia na grunt rozpatrywanej sprawy, na podstawie twierdzeń wniosku i załączonych do niego dokumentów, wniosek złożony w niniejszej sprawie należało uznać za zasadny. Z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania wynika, że wierzyciel R. S. odmówił przyjęcia przedmiotu świadczenia w postaci spłaty zasądzonej na jego rzecz od wnioskodawczyni w postępowaniu o dział spadku. Spełnione zostały zatem przesłanki dopuszczalności udzielenia zezwolenia na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. i obciążył uczestnika R. S. kosztami postępowania w wysokości 100 zł, tj. opłaty sądowej od wniosku o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego.

SSR Paweł Szymański

ZARZĄDZENIE

14.12.2015 r.

1. odnotować,

2. odpis postanowienia doręczyć wnioskodawczyni z pouczeniem o apelacji a uczestnikowi z pouczeniami o apelacji oraz odpisem wniosku z załącznikami.